

Lovudkast, hvorved der gjøres Forandring i den nærværende Lov, og at Sagen efter sin Bessaffenhed aldrig kan tabes af Synne, men stedse maa hvert Aar tages under Overveielse, dette har været Motivet til, at Regjeringen ikke har fundet det nødvendigt udtrykkeligt at optage nogen Termin for Lovens Gyldighed. Imidlertid kan der jo fra Regjeringens Side saameget mindre være Noget at erindre mod, at en saadan Termin tilføies, da den jo er overensstemmende med den Aand, som ligger til Grund for Regjeringens Anskuelse, og da desuden denne Tidsbestemmelse ikke udelukker, at det, dersom man ikke inden 31te Marts 1852 havde havt noget Forslag mod den at fremsætte, jo stod i Regjeringens Magt at foreslaae og i Rigsdagens Magt at antage et Forslag om, at den Bestemmelse, som nu er foreslaaet, skulde fremdeles vedblive ogsaa efter den Tid.

Nyholm: Det forekommer mig klart, saavel af Motiverne til dette Forslag, som ogsaa af Udvalgets Betænkning, at man fra alle Sider er enig om, at man onskede den svævende Gjæld hævet jo før jo hellere, fordi den er skadelig saavel for Finantserne, som for Landet i det Hele. Men man har imidlertid fra begge Sider ikke troet at turde gaae ind paa Noget for Diebliffet, hvormeget man end onskede det. Jeg skal nu tillade mig at henlede den høistærede Finantsministers Opmærksomhed paa, om man dog ikke allerede paa nærværende Standpunkt kunde gaae lidt videre, end Lovudkastet gjør. Jeg mener nemlig, at al den svævende Gjæld, med Undtagelse af Embedscautionerne, der udgjøre et ganske særøgent Afsnit, vil kunne nedfattes betydeligt ved nu at bestemme, at Finantskassen ikke for Fremtiden maa modtage saadanne Pengeindskud til højere Rente end 3 pCt. Jeg mener vel, og holder mig overbevist om, at man skal vogte sig for at lægge nogen Hindring i Veien for Finantsernes frie Gang i denne Retning; men det forekommer mig ogsaa paa den anden Side, at det ikke vilde skade, hvis man nedfattede den allerede temmelig høje Rentefod til 3 pCt. Thi jeg kan ikke indsee, at det vil være til noget Gavn for Finantserne at faae disse Penge. Det er nemlig ikke nok, at disse

Penge med Lethed komme ind i Finantskassen; men hvornaar komme de derind? Kun, naar Forholdene ere gunstige; men derimod gaae de nu igjen af Kassen paa den Tid, da det falder Finantserne allerbesværligst at affse dem, og derfor mener jeg, at de blot skade Finantserne. Naar vi nu strax nedfattede Renten og sigte, at for Fremtiden vil man ikke modtage den svævende Gjæld til højere Rente end 3 pCt., saa troer jeg, at Status dog vil blive omtrent den samme som den nu er, men derimod vil den svævende Gjæld ikke lettelig blive forhøiet, og det troer jeg vil være til det Heles Gavn, saameget mere som, hvad der ogsaa er udtalt i selve Motiverne, disse Penge da vilde komme de Egne tilgode, hvor de høre hjemme, hvilket jeg antager vil være af allerhøieste Vigtighed, naar i nærværende trykkende Pengetider.

Finantsministeren: Der er vist den fuldstændigste Overensstemmelse mellem, hvad den sidste ærede Taler har udtalt som sin Anskuelse, og det, der er fremsat fra Regjeringens Side. Ogsaa Regjeringen antager, at det vilde være meget gavnligt for Landet, om man kunde, saameget som muligt, blive af med den svævende Statsgjæld. Naar der imidlertid bliver Spørgsmaal om Tidspunktet, fra hvilket en saadan Forandring skulde træde i Kraft, saa kan jeg ikke negte, at jeg drifter mig ikke til at foreslaae den nu, da det er meget vanskeligt at bestemme, hvilken Indskydelse det kunde have paa Indskuddene i Statskassen. I de sidste Aar har, skjøndt Danmark i Løbet af de sidste Aar afværende har befundet sig i Krig og Baabenhvile, Forholdet mellem Indskud i Statskassen og Udgaalen af Kapitaler, der vare indskudte i Statskassen, dog omtrentlig balanceret, saa at der ikke synes at være nogen overveienende Fare for, at Opstigelserne i den nærmeste Fremtid betydelig skulde overstige Indskuddene; men i det Djebliff, man forrykker de hidtil gjældende Bestemmelser for Indskud, saaat det bliver umuligt for Sparekasserne at indskyde til en højere Pengefod end 3 pCt., da frygter jeg for, at dette Forhold kan forrykkes, og det maaskee netop paa et Tidspunkt, hvor det kan være betænkeligt for Finantskassen. Jeg troer derfor ikke at udtale nogen overdreven Forsigtighed fra